

Dávné lásky

Karel Gott

ona: Někdy se mi zdává, že je slyším znít
stříbrnými hlásky spolu šeptají...
Naše dávné lásky, kam jen chtěly jít,
než je osud roznes větrem po kraji?

on: Toulají se v hájích,
tančí na loukách,
jiskří jarní rosou,
ohněm dýchají.
Vstoupí nohou bosou
večer na tvůj práh
a dlouho, dlouho, dlouho šeptají.

Tiše stůj a poslouchej.

ona: I tady někde musí být.

on: Písně snů a zázraků.

ona: Lásek i hvězd.

on: Písně cest i tuláků.

ona: I tady někde musí být.

on: Chci své písně žít
a mít svůj sen, svou tvář.
Slyšíš vlétá
branou světa.
Vítej lásko, tady jsem!

Chci své písně žít
a mít svůj sen, svou tvář.
Slyšíš vlétá...

ona: Branou světa.

on: Vítej lásko.

oba: Tady jsem!